

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/276/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111234326
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8111234326.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v spore žalobcov: X.) U. O., X.. XX.XX.XXXX, L. F., V. XX, Š. S. R. X) L.. B. R., K.. O., X.. X.XX.XXXX, L. F., V. X, Š. S. R. X) F. Č., K.. O., X.. XX.X.XXXX, L. K. XXX, Š. S. R. X) H.. G. Y., K.. O.Š., X.. X.XX.XXXX, L. F. - B., V. R. XXX/XX, Š. S. R. X) G. O., X.. XX.XX.XXXX, L. F., V. XX, Š. S. R., právne zastúpení: ADVOKÁTSKA, PATENTOVÁ A ZNAKOVÁ KANCELÁRIA, JUDr. Renáta Bačárová, PhD. LL.M. - advokátka, so sídlom Prešov, Hlavná 11, proti žalovanému: A. C. L., X.. XX.X.XXXX, L. L. - Y., L. XXXX/X, štátny občan SR, v konaní právne zastúpený: JUDr. Stanislav Jakubčík, advokát so sídlom Trenčianska 57, 821 09 Bratislava, za účasti intervenienta stojaceho na strane žalovaného Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700 v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy 43.000,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1. rade 15.000,- EUR, žalobkyni v 2. rade 5.000,- EUR, žalobkyni v 3. rade 5.000,- EUR, žalobkyni v 4. rade 7.000,- EUR, žalobcovi v 5. rade 5.000,- EUR v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovia v 1. až 5. rade m a j ú n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania z prisúdenej výšky, čo sa týka hodnoty sporu, o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 06.12.2011 sa žalobcovia v 1. až 5. rade domáhali žalovanému uložiť povinnosť nahradiť žalobkyni v 1. rade nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 15.000 EUR, žalobkyni v 2. rade vo výške 7.000 EUR, žalobkyni v 3. rade vo výške 7.000 EUR, žalobkyni v 4. rade vo výške 7.000 EUR a žalobcovi v 5. rade vo výške 7.000 EUR.

2. Svoju žalobu odôvodnili tým, že dňa 08.09.2010 v čase o 20,10 hodine viedol žalovaný v Kapušanoch, okres Prešov v pravom jazdnom pruhu v smere do Vranova nad Topľou osobné motorové vozidlo zn. Š. O. M. U.: L.-XXX S. (ďalej len „motorové vozidlo“). V dôsledku vyššej rýchlosti, ako aj skutočnosti, že sa žalovaný plne nevenoval vedeniu motorového vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, zrazil na križovatke ulíc Prešovská - Slanská chodca, C. O., X.. XX.XX.XXXX, ktorý prechádzal cez priechod pre chodcov a v dôsledku zrážky s motorovým vozidlom utrpel také zranenie, ktorému na mieste podľahol.

3. Rozsudkom Okresného súdu v Prešove, sp. zn. XT/X/XXXX B. G. XX.XX.XXXX bol žalovaný uznaný vinným z toho, že C. O., manželovi žalobkyne v 1. rade a otcovi žalobcov v 2. až 5. rade spôsobil z nedbanlivosti smrť, a to závažnejším spôsobom konania, čím sa dopustil spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona (zákon č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „TZ“). Za tento skutok bol žalovaný odsúdený podľa § 149 ods. 2 TZ s prihliadnutím na § 36 písm. j) a 1) TZ, § 38 ods. 2 TZ, § 39 ods. 2 písm. a) a ods. 4 TZ k trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov a bol mu uložený trest

zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov. Okresný súd v Prešove v citovanom rozhodnutí uviedol, že došlo k spáchaniu prečinu usmrtenia chodca C. O. a za vinného zo spáchania tohto prečinu bol uznaný žalovaný, čím bola v predmetnej veci preukázaná zodpovednosť žalovaného.

4. Žalobcovia poukázali na to, že ich nemajetková ujma spočíva v zásahu do ich práva na súkromie, ktoré zahŕňa vnútorný myšlienkový a citový život, život v rodine a citový vzťah k inej osobe, s ktorou je alebo bola spojená rodinným putom. Tragickým usmrtením p. C. O. došlo k neodčiniteľnému zásahu do práva žalobcov na súkromie a rodinný život a nezvratným spôsobom sa im odňala možnosť vytvárať a ďalej rozvíjať tieto vzťahy. Celá situácia je o to závažnejšia, že v žalovanom prípade ide o najbližšie príbuzenské a citové väzby nakoľko zomrelý Alojz Farkaš, bol manželom a otcom žalobcov, pričom so žalobcami v 1. rade, v 4. a v 5. rade žil v čase smrti v spoločnej domácnosti. Náhla smrť nezvratne prerhla pevné rodinné väzby, narušila celistvosť rodiny, a tým ochudobnila žalobcov najmä v citovej oblasti, keďže im odňala právo na budúce spoločné rodinné zážitky a radosti. Žalobcovia sa trápia úvahami, aké by to bolo, keby s nimi manžel a otec mohol byť. Všetky uvedené skutočnosti prehlbujú negatívne emocionálne stavy žalobcov, pričom enormná psychická záťaž zle vplyva na prežívanie plnohodnotného a radostného života. Intenzitu zásahu pociťujú žalobcovia aj z dôvodu, že sa po smrti manžela a otca nedočkali od žalovaného žiadneho prejavu ľútosti a adekvátneho ospravedlnenia.

5. Žalobkyňa v 1. rade uviedla, že zásah do práva na súkromie bol najintenzívnejší v jej prípade, nakoľko usmrtenie manžela jej vzalo nielen najbližšieho človeka, ale aj sociálnu a morálnu oporu v starobe a v neposlednom rade aj materiálne istoty, keďže rodinu finančne zabezpečoval predovšetkým zomrelý manžel. Vzťah žalobkyne v 1. rade so zomrelým bol harmonický, vrúcny a plný lásky. Potom, čo spolu vychovali štyri deti, tešili sa na pokojnú starobu a na spoločne strávené chvíle na dôchodku v kruhu detí a vnúčat. Predčasná, nečakaná a zbytočná smrť milovaného manžela vyvolala u žalobkyne v 1. rade šokovú reakciu a spôsobila jej vážnu citovú ujmu. Žalobkyňa v 1. rade sa zo smrti manžela dlho nevedela spamätať a doteraz sa s tým nevyrovнала. Neustále sa v myšlienkach vracia k situácii, nemôže spať, trpí pocitmi úzkosti, strachu a beznádeje. Psychický stav žalobkyne v 1. rade bol natoľko vážny, že musela vyhľadať odbornú lekársku pomoc z oblasti psychiatrie. Lekárskym vyšetrením jej bola diagnostikovaná stredne ťažká depresívna porucha vyvolaná postresovou udalosťou spôsobenou tragickou smrťou manžela.

6. Žalobcovia poukázali na to, že rozsudkom Okresného súdu v Prešove, sp. zn. XT/X/XXXX bolo konštatované, že žalovaný viedol osobné motorové vozidlo zn. Š. O. M. U. L.-XXX S. vyššou rýchlosťou ako bola dovolená, čím porušil predmetné ustanovenie právneho predpisu. Ďalšou základnou povinnosťou vodiča podľa § 4 ods. 1 písm. c) ZCP je venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Citovaný rozsudok Okresného súdu v Prešove ďalej konštatuje, že žalovaný sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, čím taktiež došlo k porušeniu uvedeného právneho predpisu. Spomínanými protiprávnymi konaniami žalovaného, ktoré spočívali v nerešpektovaní príslušných ustanovení zákona o cestnej premávke, v dôsledku čoho došlo k zrážke chodca C. O., ktorý zraneniam spôsobeným nehodou podľahol, bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobcov. Nedbanlivostným usmrtením C. O. žalovaný neodčiniteľne a nezvratne zasiahol do práva na súkromie a rodinný život žalobcov. Ujma žalobcom by nevznikla, ak by žalovaný nebol konal protiprávne, venoval sa plne vedeniu vozidla, sledoval situáciu v cestnej premávke a prispôbil by rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Ak by žalovaný jazdil primeranou rýchlosťou, bol by schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Pokiaľ by sa plne venoval vedeniu vozidla a sledoval situáciu v cestnej premávke, zbadal by včas chodca na priechode pre chodcov. Skutočnosť, že k usmrteniu došlo na priechode pre chodcov, kde možno pohyb osôb cez vozovku vždy predvídať, potvrdzuje ignorovanie predpisov cestnej premávky zo strany žalovaného.

7. Vzhľadom na intenzitu, trvanie a rozsah nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcom a s prihliadnutím na skutočnosť, že do práva žalobcov na súkromie sa zasiahlo nezvratným spôsobom, majú žalobcovia za to, že nie je možné spôsobený následok odčiniť prostriedkami podľa § 13 ods. 1 OZ v podobe ospravedlnenia. Žalobcovia pri uplatnení materiálnej satisfakcie prihliadli aj na fakt, že žalovaný im ako prejav sústrasti poslal iba stručný kondolenčný list, ktorý vzhľadom na jeho obsah a neosobný spôsob vyjadrenia súcitu nepovažujú za dostačujúci. Navyše vyjadrenie súcitu a ponuku pomoci ešte nie je možné považovať za ospravedlnenie (rozhodnutie KS v Ostrave, sp. zn. 24C 7/2007).

8. Žalobcovia sa nedočkali od žalovaného ani adekvátnej morálnej satisfakcie a žalovaný im neponúkol žiadnu pomoc po smrti blízkej osoby, práve naopak, najmä žalobkyňa v 1. rade musela znášať arogantné správanie žalovaného, javí sa primerané zadostučinenie v podobe ospravedlnenia žalovaného nepostačujúcim a závažná nemajetková ujma ním spôsobená odôvodňuje priznanie tejto

náhrady v peniazoch. Posledným pokusom žalobcov zmieriť sa so žalovaným bola výzva zo dňa 14.11.2011 adresovaná žalovanému s ponukou na mimosúdne vyporiadanie nárokov vzniknutých v súvislosti s dopravnou nehodou, na ktorú nereagoval. Takýto postoj žalovaného je neklamným dôkazom jeho ignorantského správania.

9. Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy uviedli, že členovia najbližšej rodiny sú aj rok po nehode vystavení enormnému negatívne emocionálnemu tlaku, ktorý nie je možné ničím odčiniť. Tragický a vzhľadom na nie vysoký vek C. O. aj nečakaný odchod blízkeho človeka definitívne pretrhol všetky rodinné väzby a žalobcovia budú navždy konfrontovaní s pocitom smútku a clivoty zo straty manžela a otca. Žalobcovia poukázali aj na okolnosti, za ktorých došlo k zásahu do ich práva na súkromie, osobitne na tú skutočnosť, že k tragickej nehode došlo v dôsledku nerešpektovania pravidiel cestnej premávky žalovaným. Na druhej strane by pri určení výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch mala byť zohľadnená aj tá skutočnosť, že usmrtený, C. O., neporušil žiadne pravidlá cestnej premávky, keďže prechádzal cez vozovku na mieste na to určenom. Napriek tomu, že sa nedopustil žiadnej chyby, zaplatil životom za nepozornosť a porušenie pravidiel cestnej premávky žalovaným.

10. Na základe všetkých vyššie uvedených argumentov požadovala žalobkyňa v 1. rade náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 15.000 EUR, keďže ide o manželku nebohého a zásah do jej práva na súkromie je najintenzívnejší. Priznanie požadovanej výšky náhrady odôvodňuje aj spôsobená psychická trauma, ktorá si vyžiadala odbornú lekársku pomoc.

11. Žalobcovia v 2. až 5. rade požadovali náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, každý vo výške 7.000 EUR z titulu zásahu do ich práva na súkromie spôsobeného dopravnou nehodou.

12. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 21.02.2012 a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný poukázal na to že, v trestnom konaní rozsudok nasledoval po podpísaní dohody o vine a treste dňa 19.01.2011. Dohodu o vine a treste podpísal dobrovoľne na základe uváženia všetkých dôsledkov a to hlavne z dôvodu, že sa urýchlil spravodlivo a pravdivo celý proces pre minimalizáciu citovej záťaže a zachovanie dôstojnosti a vážnosti pozostalej rodiny C. O. aj mojej rodiny v súkromí i v spoločnosti. Toto konanie aj vzhľadom na ďalej popísané skutočnosti a okolnosti nehody považuje za veľké morálne zadosťučinenie voči pozostalým. Týmto uviedol, že neznižuje svoju vinu a jej podiel na dopravnej nehode. Vyslovil aj na tomto mieste listu úprimnú a hlbokú ľútosť pozostalej rodine, osobitne manželke zomrelého pani U. O.. Poukázal však na to, že sa nedovyšetrovali okolnosti a príčiny konania chodca do okamihu zrážky a straty jeho vedomia, a tým aj úsudku a jeho rozhodovania. Poukázal na to, že v motorovom vozidle nemá rádio ani prehrávač, nepoužíval mobilný telefón a ani sa nezaoberal inou činnosťou. Nehoda sa stala večer asi o 20.10 hodine. Musel sa plne sústrediť na jazdu v pravom jazdnom pruhu štvorprúdovej komunikácie smerom na Vranov nad Topľou. Poukázal na to že, bol večer, tma a zamračená obloha splyvala do tmavého obzoru s vozovkou aj s tmavým oblečením účastníka cestnej premávky chodca C. O.. Križovatka ulíc Prešovská - Slánska spolu s vedľajším prechodom pre chodcov sa nachádzali v tme a boli zapnuté iba prerušované oranžové svetlá semaforov pre vodičov i chodcov. Chodec mal tmavé oblečenie bez reflexných prvkov. Chodec, vstúpil na vozovku keď v štvrtom jazdnom pruhu, je prakticky neviditeľný, pokiaľ ho neosvetľuje špeciálne účelové osvetlenie namontované nad priechodom pre chodcov. Z uvedeného sa dá usúdiť, že tiež chodec mal podiel na dopravnej nehode, ktorá sa stala dňa 08.09.2010. Žalovaný uviedol, že sa pravidelne sa zúčastňuje lekárskeho prehliadok v zmysle Zákona o cestnej premávke č.8/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov. Namietal argumentáciu žalobcov, že nevykonala adekvátnu morálnu satisfakciu a neponúkol žiadnu pomoc. Viacnásobným vyjadrením ľúlosti nad udalosťou, ktorá sa stala, v plnej miere poskytol primerané zadosťučinenie pozostalým a vzhľadom na okolnosti, za akých sa udalosť stala. Pokiaľ ide o požadovanú sumu uviedol, že býva v jednoizbovom panelákovom byte s manželkou a je poberateľom starobného dôchodku vo výške 360 EUR mesačne a nedisponuje žiadnymi úsporami. Vlastní staré asi 15 ročné auto Škoda Felícia.

13. V ďalšom žalovaný poukázal na to, že z pohľadu ust. §415 Občianskeho zákonníka je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví a majetku a javí sa, že pán C. O. vzhľadom na svoj stav (po požití alkoholických nápojov) v čase dopravnej nehody nebol schopný posúdiť a zhodnotiť situáciu, v ktorej sa nachádzal a rozhodnúť sa pre správanie, ktoré je v súlade s právom, t.j. zákonom o cestnej premávke. Chodec pán C. O. zrejme nemyslel na svoje zdravie, na svoju bezpečnosť, na svoju rodinu a následky a škodu aj v citovej a morálnej oblasti, ktorú by mohol svojim správaním spôsobiť svojej rodine, ale aj iným. Patrí do okolností a príčinných súvislostí dopravnej nehody, že sa pán C. O. vlastným konaním uviedol do takého stavu, že zrejme nebol schopný predvídať svoje konanie a jeho následky. Taktiež žalovaný poukázal na to, že v čase nehody 08.09.2010 okolo 20,10 hod. nesvietilo žiadne verejné osvetlenie pozdĺž Prešovskej ulice a na križovatke Prešovská - Slánska. Neosvetlenie uvedených častí

obce spolu s ďalšími vonkajšími okolnosťami, t.j. splynutie tmavej oblohy, tmavej vozovky a tmavého oblečenia chodca bez reflexných prvkov vytvorilo mimoriadne nepriaznivú viditeľnosť pre vodiča.

14. Podľa § 180 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

15. Súd vo veci dňa 08.12.2020 pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, ktorý svoju neprítomnosť neospravedlnil.

16. V prejednávanej veci neexistoval žiadny dôležitý dôvod na odročenie pojednávania.

17. Vychádzajúc z platnej právnej úpravy civilného súdneho konania sa sporové veci na súdoch prejednávajú v zmysle zásady prejednacej a zásady kontradiktórnosti.

18. Procesná zodpovednosť za zistenie skutkového stavu slúžiaceho v zmysle ust. § 215 ods. 1 CSP pre rozhodnutie vo veci je na stranách sporu.

19. Podľa ustanovenia § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

20. Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

21. Podľa ustanovenia § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

22. Podľa ustanovenia § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

23. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

24. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ nie sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca neunesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

25. Rozsudkom č. k. 12C/276/2011-267 zo dňa 11.01.2019 súd prvého stupňa rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ - 15.000 EUR, žalobkyni 2/ - 5000 EUR, žalobkyni 3/ - 5000 EUR, žalobkyni 4/ - 7000 EUR, žalobcovi 5/ - 5000 EUR v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania.

26. Tento rozsudok napadol žalovaný podaným odvolaním, čo do výroku I. teda vo vyhovujúcej časti a aj čo do súvisiaceho výroku o trovách konania (III.). Súd druhej inštancie uznesením č. k. 6Co/88/2019-360 zo dňa 07.05.2020 rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I. t.j. vyhovujúcim výroku a vo výroku o trovách konania (III.) zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a vo veci uviedol, že posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/05).

28. Odvolací súd v bode 16. uvedeného uznesenia uviedol, že nemal žiadne pochybnosti o úprimnosti vyjadrení všetkých žalobcov. Ani samotná výška žalobcom priznanej nemajetkovej ujmy, nebyť skutočností popísaných nižšie, nevybočovala z mantinelov stanovených už ustálenou rozhodovacou praxou.

29. V bode 17. vyššie uvedeného uznesenia uviedol, že považuje námietku žalovaného, že súd prvej inštancie bol nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať spoluzavinenie poškodeného na vzniku škody, pretože túto skutočnosť neskúmal ani súd v trestnom konaní, v ktorom došlo k odsúdeniu žalovaného za dôvodnú. Skúmanie zavinenia poškodeného na vzniku škody (§ 441 Občianskeho zákonníka) uviedol, že vykonáva súd v civilnom sporovom konaní aj bez návrhu (R22/1979) a skúmanie tejto otázky nespadá do rozsahu viazanosti súdu v civilnom sporovom konaní inými rozhodnutiami (§ 193 tretia veta CSP), pretože trestným rozsudkom o odsúdení žalovaného bol súd prvej inštancie o tom, že bol spáchaný konkrétny skutkovo vymedzený trestný čin a, že ho spáchal žalovaný, z čoho vyplýva, že rozhodnutie, ktorým bol páchatel trestného činu uznaný za vinného neznamená, že škoda bola

spôsobená výlučne jeho zavinením, ak sa okrem páchatela trestného činu na vzniku škody podieľalo aj konanie alebo opomenutie poškodeného, je súd v civilnom sporovom konaní o nároku na náhradu škody (nemajetkovej ujmy) pri posúdení spoluzavinenia poškodeného viazaný výrokom o vine páchatela (pozri, napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo/818/2004 zo dňa 14.10.2004 alebo rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25 Cdo/612/2017 zo dňa 31.01.2018). Z uvedeného uzavrel, že vyplýva, že súd prvej inštancie bol nielen oprávnený, ale aj povinný pri rozhodovaní prihliadať na spoluzavinenie poškodeného.

30. Odvolací súd súčasne uviedol, že z trestného spisu vyplynula dôležitá okolnosť, ktorú súd prvej inštancie aj napriek námietkam žalovaného ignoroval / nehodnotil, ktorá však mohla byť jedným z faktorov potencionálne schopných ovplyvniť dôsledky dopravnej nehody na telesnú integritu poškodeného (manžela žalobkyne 1/ a otca žalovaných v 2. až 5. rade) a to tá skutočnosť, že poškodený mal v čase dopravnej nehody v krvi viac ako 2 promile alkoholu, čo zodpovedá ťažkému stupňu opitosti. Ako už bolo vyššie uvedené žalovaný, pritom v priebehu prvoinštančného konania žiadal vykonať dokazovanie trestným spisom za účelom zistenia podieľania sa poškodeného na vzniku škody.

31. Odvolací súd danom prípade poukázal na rozhodnutie rozsudku súdneho dvora Európskej únie (veľká komora) C - 300/10 zo dňa 23.10.2012 vo veci Vítor Hugo Maques Almeida/Companhia de Seguros Fidelidade - Mundial SA, s tým, že v rozsudku súd uviedol, že je možné aj odoprieť, obmedziť nárok obete, ak poškodený prispel k vzniku svojej škody, pričom za relevantný argument v prospech iného hodnotenia nemožno považovať okolnosť vážneho poškodenia zdravia.

32. Ďalej odvolací súd uviedol v bode 20. uznesenia, že z uvedeného vyplýva, že s tvrdením žalovaného v odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie v časti namietaného nesprávne zisteného skutkového stavu a s tým súvisiaceho nesprávneho právneho posúdenia veci čo do výšky priznanej nemajetkovej ujmy možno súhlasiť.

33. Ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, ktorý nerozhodol o ne/prípustnosti intervencie v tomto spore, tu poukazujúc na jeho zrušujúce uznesenie sp. zn. 19Co/98/2018 zo dňa 20.09.2018, ktoré reflektovalo na názor dovolacieho súdu spisovej značky 1Cdo/128/2017 zo dňa 30.05.2018, zo záverov, ktorých vyplývala povinnosť súdu prvej inštancie o ne/prípustnosti intervencie v tomto spore rozhodnúť.

34. Súčasne poukázal pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, že pri tomto type sporu sa priznáva plná náhrada trov iba z prisúdenej sumy.

35. V ďalšom odvolací súd uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní riadiť sa názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný, t.j. opätovne vec prejednať, v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie k skutkovým zisteniam potrebným pre formuláciu právneho posúdenia veci o danosti spoluzavinenia poškodeného, ktoré ovplyvní konečnú čiastku priznanej nemajetkovej ujmy jednotlivým žalobcom, výsledky celého konania zhodnotiť a až potom o veci rozhodnúť.

36. Vo veci následne súd poukazuje na tú skutočnosť, že podaním zo dňa 18.08.2020 Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. oznámila, že vstupuje do konania, ako intervenient na strane žalovaného v zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 CSP a poukázala na to, že má právny záujem na výsledku konania z dôvodu, že predmetom konania sú nároky na náhradu škody z dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 08.09.2010, vzhľadom na existenciu poisťno-právneho vzťahu medzi Allianz - Slovenskou poisťovňou a.s. a žalovaným na základe poisťnej zmluvy č. 8018415242, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, evidenčné č. BA 567OJ, ktorou sú kryté nároky poškodených na náhradu škody, podľa platnej právnej úpravy zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a do doplnení niektorých zákonov. Súčasne predložila zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (č.l.sp. 381) uzatvorenú so žalovaným ako poistníkom, pričom predmetom bolo poistenie motorového vozidla Š. O. M. U. Č.. L. XXXOJ za obdobie od 11.01.2010.

37. Súd následne žalobcov, ako aj žalovaného informoval o podaní Allianz - Slovenskej poisťovne a.s., ktorým oznámila vstup do konania načo zo strany žalovaného bolo súdu doručené dňa 11.09.2020 podanie, v ktorom sa vyjadril okrem iného aj k otázke vo veci samej a uviedol, že prejavil úprimné poľutovanie nad tým čo sa stalo, pričom uviedol, že nespôsobil priesťahy v konaní. Žalovaný okrem iného opätovne navrhol, aby bol pripojený trestný spis Okresného súdu spisovej sp. zn. XT/X/XXXX, v ktorom sa nachádza znalecký posudok z odboru dopravy, záznam z miesta dopravnej nehody, fotodokumentácia a tiež znalecký posudok z oblasti z oblasti zdravotníctva. Uviedol, že z týchto dôkazov by mal súd prvej inštancie posúdiť a ustáliť spoluúčasť poškodeného na pred-nehodovom deji. Uviedol, že zo znaleckého posudku z oblasti zdravotníctva, ktorý je súčasťou predmetného trestného spisu

vyplýva skutočnosť, že poškodený C. O. mal v čase nehody 2,3 promile alkoholu v krvi, čo sa rovná ťažkému stupňu opitosti. Súčasne navrhol, aby bol vypočutý znalec z odboru cestnej dopravy Ing. Marián Viňanský, ktorý bol pribratý do trestného konania a ktorý vypracoval znalecký posudok z odboru cestnej dopravy. Mal za to, že v civilnom súdnom konaní je jeho výsluch potrebný pre ustálenie celého nehodového deja a ustálenie spoluúčasti poškodeného na pred-nehodovom deji. Poukázal na to, že žalovaný mal námietky a výhrady voči znaleckému posudku z odboru cestnej dopravy už v prípravnom konaní, avšak tieto námietky a výhrady neboli v trestnom konaní odstránené, nakoľko došlo k uzatvoreniu dohody o vine a treste. Poukázal na to, že v trestnom konaní namietať znalcom ustálenú rýchlosť 83 až 87 km/h, pretože tento údaj zo znaleckého posudku, podľa jeho názoru nie je hodnoverným vzhľadom na veľké nepresnosti a existujúce svedecké výpovede. Taktiež navrhol, aby súd vo veci vypočul znalca MUDr. Dalibora Kállaya a MUDr. Martina Kováča, ktorí boli pribratí v trestnom konaní na vykonanie prehlídky a pitvy tela poškodeného a následne vypracovali znalecký posudok. Súčasne poukázal na to, že zo znaleckého posudku vyplýva, že poškodený mal v čase nehody 2,3 promile alkoholu v krvi čo sa rovná ťažkému stupňu opitosti a poukázal na to, že je potrebné ozrejmiť, ako tento stupeň opitosti ovplyvnil motoriku poškodeného, jeho zmyslové orgány, jeho rozpoznávacie schopnosti a samotné rozhodovacie schopnosti. Súčasne sa vyjadril k vstupu intervenientov a do konania na strane žalovaného, s ktorým súhlasil.

38. Podaním zo dňa 06.09.2020 sa vyjadrili vo veci žalobcovia (č. I.sp.398) a poukázali na to, že od počiatku požadovali vstup poisťovne do konania ako vedľajšieho účastníka, podľa vtedy platného ustanovenia § 93 O.s.p. a neskôr aj ako intervenienta na strane žalovaného, pričom to bola práve poisťovňa, ktorá od samého začiatku spochybňovala svoju účasť v konaní a v zásade spôsobila, že sa o merite veci rozhodlo až v roku 2019. Poukázali na to, že u žalobcov to vyvoláva obavy z ďalších prieťahov v konaní. Žalobcovia pripomenuli, že žalovaný navrhol vstup poisťovne do konania už vo svojom vyjadrení zo dňa 20.02.2012, súd uznesením zo dňa 15.06.2012 na základe nesúhlasného vyjadrenia poisťovne rozhodol o nepripustení poisťovne, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania na základe uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.10.2013, Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 22.01.2014 pripustil, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného poisťovňu Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., voči čomu podala poisťovňa odvolanie pričom Krajský súd v Prešove potvrdil uznesenie Okresného súdu Prešov. Proti tomuto podala poisťovňa dovolanie a Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 09.11.2016 poukázal na zmenu inštitútu vedľajšieho účastníka s tým, že tento inštitút zanikol žalobcovia preto v súlade s ustanovením § 86 CSP zaslali Allianz - Slovenskej poisťovni a. s. písomnosť zo dňa 15.05.2017 - oznámenie o spore sp. zn. 12C/276/2011 na základe tejto skutočnosti, však zase nedošlo k vstupu poisťovne do konania ako intervenienta, keďže poisťovňa na to nereagovala a do konania nevstúpila ani z vlastného podnetu podľa ustanovenia § 82 CSP, čo mohla kedykoľvek urobiť z dôvodov, pre ktoré sa domáha vstupu do konania v súčasnosti. Žalobcovia poukázali tiež na to, že poisťovňa bola informovaná od samého začiatku, v danom prípade ide o dlhoročné obštrukcie zo strany poisťovne, ktorá veľkou mierou prispela k predĺžovaniu a prieťahom v konaní, čo podľa žalobcov predstavuje pri tejto náhlej zmene jej postoja a žiadosť vstúpiť do konania zneužitie práva v zmysle čl. 5 CSP. Ďalej vo veci uviedli, že vzhľadom na uskutočnenú koncentráciu konania v tejto fáze nie je priestor pre poisťovňu na ďalšie argumenty, ktoré by priniesli do konania niečo nové a za daných okolností to nemôže prevýšiť záujem žalobcov na právoplatnom skončení takmer 10 rokov trvajúceho súdneho sporu. Z týchto dôvodov navrhli, aby súd nepripustil vstup poisťovne ako intervenienta do konania na strane žalovaného. Súčasne pripojili oznámenie o spore zo dňa 15.05.2017 spolu s kópiou doručenky (č. I. sp. 400).

39. Súd vo veci uznesením č. k. 12C/276/2011 - 404 zo dňa 28.09.2020 pripustil vstup intervenienta Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. do konania na strane žalovaného a to s poukazom na ustanovenie § 83 CSP a nasledujúcich a súčasne s poukazom na to, že v danej veci intervenient preukázal svoj právny záujem na výsledku konania.

40. Na opätovnom pojednávaní žalovaný navrhol vykonať dokazovanie zápisnicou o výsluchu svedka H. Z. B. R. R..B.. XT/X/XXXX, záznamom z dopravnej nehody, znaleckým posudkom č. 82/ 2010, a č.270/2010, znaleckým posudkom č. 52/2010 a výsluchom znalcov.

41. Súd vo veci v danom prípade poukazuje na vyjadrenie zo strany žalobcov, ktorí vo veci okrem iného poukázali na to, že pokiaľ krajský súd poukazoval na rozhodnutie súdneho dvora C - 300/10 zo dňa 23.10.2012 v danom prípade, podľa ich názoru nebolo možné uvedený rozsudok aplikovať na predmetnú právnu vec.

42. Podaním doručeným súdu dňa 09.10.2020 (č. I. sp. 431) žalovaný upustil od výsluchu znalcov MUDr. Dalibora Kállaya a MUDr. Martina Kováča v ostatnom uviedol, že nežiada, aby bol vypočutý znalec Ing. Marián Viňanský na pojednávaní a namiesto výsluchu uviedol, že zabezpečí vypracovanie odborného

vyjadrenia zo strany znalca z odboru cestnej dopravy, ktorý súdu predloží (čo v ním stanovenej lehote ani nerealizoval).

43. Súd vo veci vrátane doplneného dokazovania zistil tento skutkový stav veci:

44. Podľa rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. XT/X/XXXX-XXX B. G. XX.X.XXXX žalovaný bol uznaný vinným, že dňa 08.09.2010 v čase o 20,10 hod. v Kapušanoch, okres Prešov, viedol v pravom jazdnom pruhu smere do Vranova nad Topľou osobné motorové vozidlo značky Š. O.M. M. U. Č.. U.: L.-XXXOJ, vyššou rýchlosťou, ako bola dovolená, plne sa nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a na križovatke ulíc Prešovská - Slánska zrazil chodca C. O., X.. XX.X.XXXX, ktorý vozovku prechádzal cez priechod pre chodcov z ľavej strany v smere jazdy vozidla, pričom chodec utrpel zranenie, ktorému podľahol, teda inému z nebanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal závažnejším spôsobom, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, ktorý bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov a uložený zákaz činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov.

45. Súd vo veci vykonal dokazovanie aj vyjadrením a žalovaného (č.l.sp. 102 až 111), ktorý vo veci uviedol, že vo vyšetrovacom spise nie je zmienka o tom, že druhý účastník cestnej premávky a nehody bol v ťažkom stupni opitosti. Pri posudzovaní nehody nezohľadnil túto skutočnosť ani dopravný inšpektorát a ani policajný vyšetrovateľ. Žalovaný poukázal na to, že jeho písomná sťažnosť na trestné stíhanie bola prokurátorom zamietnutá. Uviedol, že týmto odmietnutím bol uvedený do stavu beznádeje a pocitu nespravodlivosti a všetko zle psychicky niesol vrátane traumy z nehody. Uviedol, že pokiaľ by bol tušíl, že pozostalí ho budú žalovať, aby im ako nemajetkovú ujmu zaplatil spolu 43 000 EUR, dohodu by nepodpisal a žiadal by riadne spravodlivé a vecné súdne konanie o dopravnej nehode. Súhlas s dohodou urobil z ľútosťi a zo súcitu k rodine nebohého, aby neboli nútení stále obnovovať bolestivé spomienky. Uviedol, že toto považuje zo svojej strany za postačujúce zadostučinenie, okrem toho, že psychickú, a nemajetkovú ujmu spôsobil svojej rodine v drvivej miere druhý účastník cestnej premávky a to chodec p. C. O.. Keďže rodina nebohého napriek tomu trvá na žalobe voči nemu neuznáva, že p. Alojz Farkaš za svojho života v okamihu pred nehodou správne na základe dôkazných materiálov (fotografie) sa nehoda nestala na priechode pre chodcov čo znamená, že chodec nemal prednosť v prechode cez vozovku. Uviedol, že nehoda sa nestala na prechode pre chodcov, ale na križovatke a chodec bol povinný počínať si tak, aby ten kto má dať prednosť v jazde nemusel náhle zmeniť smer a rýchlosť jazdy (§ 2 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z.). Poukázal na to, že každý účastník cestnej premávky teda aj chodec je v zmysle zákona č. 8/2009 Z.z. povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a prispôsobiť svoje správanie v cestnej premávke a svojim schopnostiam. Poukázal na to, že vyšetrovateľ nezohľadnil, že nehoda sa nestala na prechode pre chodcov o čom svedčia stopy č. 2 a 3 a stopy č. 4 a 5. V zázname o ohliadke miesta dopravnej nehody dopravného inšpektorátu je uvedené, že medzi stopami č. 4 a č. 5 sa nachádzajú črepiny skla, ktoré sa sypalo z miesta stretu až po konečné zastavenie vozidla. Na vzdialenosť na akú mal rozhľad do diaľky pri stretávacích svetlometoch nebolo vidieť žiadneho chodca a poukázal, že uvedené potvrdil aj svedok vodič p. H. Z. idúci v automobile za ním. Nebolo možné predvídať, že za priechodom pre chodcov pri zníženej viditeľnosti sa vynorí z tmy nečakane postava chodca s použitím 2,3 promile alkoholu. Poukázal na to, že po stresujúcej nehode a nevyspatej noci ho vypočúvali, ako svedka 09.09.2010 o 10,00 hod. bez ďalšieho vyšetrovania a vecného skutkového dokazovania ho obvinili a začali trestné stíhanie. Uviedol, že stále prežíval psychickú traumu z celej udalosti po predložení písomných dokumentov prakticky podpísal dokumenty. Na prečítanie aj na pochopenie uvedeného textu nebol schopný sa dostatočne sústrediť a vnímať text. Po návrate domov do Bratislavy mu bolo doručené uznesenie obvodného riaditeľstva policajného zboru o začatí trestného stíhania po jeho prečítaní podal sťažnosť. Uviedol, že tvrdenia o vysokej rýchlosti ním vedeného motorového vozidla nebolo dokázané. Namietal, že závery obvinenia sú postavené na spornom a závadnom znaleckom posudku, kde sú popisované veci, ktoré sa nestali a sú tam uvedené udalosti, ktoré sa stali zrejme inému vodičovi a inému chodcovi na inom mieste inej dopravnej nehody. Žalovaný poukázal na to, že nešiel nedovolenou rýchlosťou a uviedol, že rýchlosť nikto nemeral, údaje o rýchlosti a simulácia nehody v texte znaleckého posudku nezodpovedajú skutočnému priebehu jazdy a nehody a uviedol, že pokiaľ by išiel neprimeranou rýchlosťou chodec by neostal ležať na kapote, ale bol by pri zrážke odhodnený mimo vozidlo. Poukázal na to, že je prijímateľom starobného dôchodku vo výške 360 EUR. Žiadne peniaze nenahradia zosnulého človeka a podľa jeho názoru je táto finančná požiadavka morálne pomýlená a mal zato, že tvorca zákona takejto nehorázne neoprávnené obohatenie určite nemal na mysli pri tvorbe zákona. Označovanie jeho osoby ako arogantného a bezcitného človeka považoval za urážlivé tým, že sa nezakladá na pravde o jeho osobe. Uviedol, že sa ho to veľmi dotklo nakoľko celý život ľuďom nezištne pomáhal 40 x bezplatne

daroval krv a teraz ako starý človek je dotknutý nehoráznymi požiadavkami. Taktiež má v zmysle zákona právo, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osoby v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka. Opakovane poukázal na to, že dôkazy a vina neboli do podpísania dohody o vine a treste spravodlivo preskúmané a doriešené.

46. Pokiaľ ide o námietky žalovaného, že dopravná nehoda nebola správne vyšetrená ak poškodený neprechádzal cez prechod pre chodcov ako je to konštatované v skutku za, ktorý bol žalovaný uznaný vinným tu súd vo veci poukazuje na ustanovenie § 193 vety druhej CSP v zmysle ktorej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Pokiaľ žalovaný mal za to, že nehoda bola nesprávne vyšetrená mal v trestnom konaní riadnu možnosť sa brániť.

47. Súd z toho dôvodu konštatuje, že je viazaný rozhodnutím súdu v trestnom konaní a preto námietky žalovaného vo vzťahu k okolnostiam nehody najmä, že žalovaný išiel primeranou rýchlosťou a poškodený prechádzal cez vozovku mimo priechod pre chodcov považuje opätovne za vyriešené. Navyše opak nebol preukázaný žiadnym dôkazom.

48. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov prečo žalobkyňa v 1. rade vo veci uviedla, že nebhý bol jej manžel. Boli manželmi 35 rokov. V júni bolo 35 rokov a v septembri došlo k nehode. Mali veľmi pekný vzťah. S touto situáciou sa nevie vyrovnáť, nevie ju prijať. Po nehode musela požiadať o liečbu medikamentmi. Brala lieky na ukladnutie. Vychovali spolu 4 deti. Manžel doteraz chýba v rodine. Stretávali sa s deťmi, vedel humorne podať rôzne situácie. Veľmi dobre spolu vychádzali. Život s ním bol veľmi pekný. Uviedla, že manžel požíval alkoholické nápoje, ale veľmi sporadicky. Pokiaľ ide o pohľad na vec tak, že požil alkoholické nápoje, a nemá nárok na život, zo strany žalovaného s tým uviedla, že radikálne nesúhlasí. Poukázala na to, že manžel nebol abstinent, sporadicky požíval alkoholické nápoje, avšak bol pokojný, nebol agresívny a celú situáciu potom v domácnosti vždy vedeli zvládnuť s úsmevom a humorom. Manžel mal veľmi pekný vzťah aj k deťom. Stretávali sa. V spoločnej domácnosti, v tom čase, s nimi žila žalobkyňa v 4. rade G. C. R. G., mal trvalý pobyt, avšak už v tom čase pracoval v Čechách. V čase nehody manžel ešte pracoval. Tešil sa na dôchodok, že bude mať viac času, sa stretávať s vnúčatami a takto si užívať dôchodok. Po nehode zostala na veci týkajúce sa údržby rodinného domu sama navyše v tom čase bola nezamestnaná. V rodinnom dome zostala bývať napokon sama. Deti majú zabezpečené svoje vlastné životy. Vo vzťahu k rodinnému domu jej pomáhajú, ostatnú údržbu, všetky veci musím ale zvládať teraz už sama. Keď potrebuje pomoc, musím požiadať o to deti. Pokiaľ ide o finančnú situáciu, od roku 2007 bola nezamestnaná, avšak manžel zvládal finančne vyživovať ju a v podstate deti, ktoré s nimi bývali. Nebola náročná, ani v období pred nehodou. Na druhej strane, po jeho smrti nastala situácia, kedy bolo medziobdobie kým jej bol priznaný vdovský dôchodok a sirotské pre dcéru, ktorá chodila ešte do školy, kedy sa museli uskromniť len na základné životné potreby, ako platby za bývanie a za služby spojené s tým, dane a následne až tak bolo možné poplatiť ostatné výdavky. Dcéra sa musela zmobilizovať, musela si nájsť brigády, tak aby si dokázala pokryť svoje finančné výdavky. Vdovský dôchodok mala 260 EUR a 119 EUR bol jej dôchodok. V súčasnosti od januára má výmer spolu 453,40 EUR.

49. Žalobkyňa v 4. rade uviedla, že v tom čase, kedy došlo k nehode, ja sa vrátila zo stáže. Dlhšiu dobu nebola doma. Bola rada, potom, keď sa to stalo, že aspoň 2-3 dni som bola s otcom. Ich vzťah bol veľmi dobrý, po nehode to bolo ťažké. Pokračovala v štúdiu na vysokej škole v poslednom ročníku. Mala som v tom čase už vážnejší vzťah, chcela sa osamostatniť s priateľom, avšak z dôvodu tejto tragickej udalosti, keďže mama na tom nebola dobre, ako psychická opora ostala bývať s mamou v rodinnom dome. Pokiaľ ide o celú situáciu, nebola dobrá. Musela psychicky ostať v poriadku, tak aby som mohla poskytnúť oporu mame. S odstupom času vie teraz zhodnotiť, že inak vnímali túto situáciu i súrodenci z toho dôvodu, že v tom čase žila ešte v spoločnej domácnosti s rodičmi a tým, že bola na tom mieste, kde otec žil, bolo potrebné fungovať v tom istom prostredí, avšak už bez neho. Pokiaľ ide o finančnú situáciu v porovnaní pred nehodou a po nehode, žalobkyňa v 4. rade uviedla, že už aj pred nehodou sa pokúšala odbremeniť rodičov finančne nakoľko popri škole pracovala. Po nehode dostala sirotský dôchodok, ale musela finančne ťahať aj domácnosť. Mama nepracovala, až neskôr dostala dôchodok a z dôvodu jej psychického zdravia, približne pol roka po nehode nebola schopná riadne sa zapojiť do bežného chodu domácnosti a to či už tým, aby zabezpečovala nejaké nákupy, alebo inak. Toto ju zaťažilo viac. Prvý polrok mama ťažko niesla situáciu. Každý deň musela byť s ňou, bála sa ju nechať samú, že si niečo urobí. Ona sa musela tváriť, že je v poriadku, aj ja toho mala veľa. Chcela pokračovať v štúdiu. Hrozilo, že v podstate vysokú školu nedokončí z týchto dôvodov. Vždy sa vracala k tejto udalosti, prečo sa to stalo, prečo k tomu došlo.

50. Žalobkyňa v 2. rade B. R., uviedla, že otec bol srdce rodiny. Dobre spolu vychádzali. Otec jej veľmi pomohol. Keď sa osamostatnila, postavili si rodinný dom, veľmi pomohol aj pri stavbe rodinného domu. Je jej ľúto, že takejto pomoci sa nedočkali mladší súrodenci. V čase nehody už mala vlastnú rodinu. Mala už deti, syn to však niesol veľmi zle. Mal pekný vzťah so starým otcom. V škole ani nerozprával, psychicky utrpel. Pokiaľ ide o celú situáciu, po nehode prišli policajti aj k nej, býva oproti rodičovskému domu, cez prechod pre chodcov kde sa stala nehoda chodíva denne, túto situáciu má stále pred očami, nakoľko bola aj s mamou na mieste samom. Otec bol dobrosrdečný, veľmi ústretový a vždy dobre naladený človek.

51. Žalobkyňa v 3. rade F. Č., uviedla, že bola už z domu dlhšiu dobu, keď sa táto tragédia udiala, avšak s otcom mala veľmi dobrý vzťah. Vždy keď mal čas, chodieval, zastavil sa. Vždy, keď bol poblízku odskočil v rámci prestávky, alebo po práci na návštevu vnúčat, mal ich veľmi rád. Otec chodieval pomáhať slobodnej sestre, vždy jej pokosil záhradu, alebo niečo okolo domu jej pomohol, za odmenu ona mu naliala. Otec však nepožíval pravidelne alkoholické nápoje, nikdy si nesadol za volant po požití alkoholických nápojov. V tom bol veľmi opatrný. Správal sa zodpovedne. V podstate, ako následok tejto tragickej udalosti, ktorá zasiahla aj jej deti, stále to majú pred očami, aj keď idú k babke, ten prechod pre chodcov. Deti to veľmi zle znášali, potom mali bezdôvodné obavy, že sa niečo podobné môže udiť, že sa situácia zopakuje. Čo sa týka žalobcu v 5. rade a nebohého otca, žalobkyňa v 3. rade uviedla, že mali veľmi dobrý vzťah.

52. Žalobkyňa v 1. rade, uviedla, že syn v roku 2006 odišiel do Čiech. Ich vzťah však bol veľmi dobrý, s manželom aj navštevovali syna v Čechách. V roku 2012 sa mu narodila prvá dcéra a potom ďalšie dieťa. Navštevoval ich aj on, po nehode, syn hneď prišiel domov. Bol z toho otrasený, tak isto mu dohovárala, že sa musí vzchopiť, pracoval mimo domu, mimo SR a má svoj život.

53. Žalobcovia predložili list, ktorý bol adresovaný žalobcom poslaný dňa 20.9.2010 podpísaný žalovaným v, ktorom je uvedený text kondolencie.

54. Podľa správy MUDr. Gabriely Husovskej žalobkyňa 1. rade mala diagnostikovanú stredne ťažkú depresívnu poruchu potencovanú postresovou udalosťou.

55. Podľa listu zo dňa 14.11.2011 prostredníctvom právnej zástupkyne žalobcovia vyzvali žalovaného na mimosúdne vyporiadanie nárokov vzniknutých v súvislosti s dopravnou nehodou.

56. Pokiaľ ide o doplnenie dokazovania navrhované žalovaným, súd vykonal dokazovanie aj listinným dôkazom a to zápisnicou z výsluchu svedka H. Z. vykonanú Okresným riaditeľstvom PZ v prípravnom konaní, ktorý uviedol, že dňa 08.09.2010 v čase okolo 20,00 hod. išiel z Prešova domov do obce Ruská Poruba, pričom približne 300 metrov pred značkou obce Kapušany ho predbehlo motorové vozidlo zn. Š. O. M., pričom on sám v tomto čase jazdil v pravom jazdnom pruhu, uvedené vozidlo ho predbehlo po pravej strane a následne sa zaradilo pred neho približne 50 metrov, v tomto čase jazdil asi rýchlosťou 80 kilometrov v hodine, pričom jeho rýchlosť odhadol na 90 až 95 kilometrov hodine. Uviedol, že protismere jazdili vozidlá, pretože registroval ich svetla, pri vjazde do obce sa mu zdalo, že videl brzdové svetlá na vozidle Škoda Felícia a pribrzdoval aj on sám, vchádzal do obce bez plynu rýchlosť vozidla znížil na 50 kilometrov v hodine uviedol, že Škoda Felícia jazdila pred ním taktiež v pravom jazdnom pruhu približne 50 až 60 kilometrov pred ním vzdialenosť medzi nimi sa nezváčšovala na to, ako vošiel do obce registroval opätovne brzdové svetlá na Škode Felícia, niekde na úrovni prechodu pre chodcov a vtedy registroval aj svetla vozidiel v protismere, pričom nevedel uviesť či tieto vozidlá boli v pohybe alebo stáli pred priechodom pre chodcov jednalo sa tak asi o 3 a 4 vozidla. Potvrdil, že v danom úseku je na úrovni prechodu pre chodcov semafor, pričom v tom čase blikalo oranžové svetlo a priechod nebol osvetlený sám nevidel žiaden pohyb po priechode a neregistroval prechádzať žiadneho chodca. Uviedol, že vozidlo Škoda Felícia následne zostalo stáť približne 10 metrov za priechodom pre chodcov v strede medzi jazdnými pruhmi natočené mierne doprava prednou časťou, sám následne tiež pribrzdoval, pretože nevedel reakciu vodiča vozidla Škoda Felícia teda žalovaného, keď približne 20 metrov za týmto vozidlom zbadal postavu pri tomto vozidle po pravej strane zo svojho pohľadu.

57. Ďalej súd vo veci vykonal dokazovanie znaleckým posudkom č. 82/2010 a č. 270/2010 vypracovaným znalcami MUDr. Daliborom Kallayom a MUDr. Martinom Kováčom znalcami v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo vo veci súdnej pitvy u nebohého Alojza Farkaša. Znalci na otázku bezprostrednej príčiny smrti C. O. a príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 08.09.2010 vo veci uviedli, že pri vonkajšej a vnútornej ohliadke zistili, že následkom roztrhnutia väzivového spojenia medzi spodinou lebky a krčnou chrbticou s pomliaždením miechy pri polytraume, došlo k poruche riadiacej činnosti mozgu, čo viedlo k centrálnemu zlyhaniu srdcovocievnej a dýchacej činnosti aj bezprostrednej smrti Alojza Farkaša a súčasne uviedli, kožné odreniny a krvné podliatiny v oblasti hlavy a končatín, krvácanie mäkkých pokrývok lebečných, ložiskové krvácanie medzi mäkké mozgové pleny, roztrhnutie väzivového spojenia medzi spodinou lebky a

krčnou chrbticou s pomliaždenie miechy a zakrvácanie chrbticového kanála, zlomeninu VII. krčného a XI. hrudníkového stavca a pomliaždenie miechy a zakrvácaním chrbticového kanála, povrchovú trhlinu pečene, zatvorenú zlomeninu pravej ramennej kosti, zatvorenú zlomeninu pravej ihlice a pravej členkovej kosti, že boli spôsobené tupým predmetom na širšej kontaktnej ploche, ktoré pôsobili na uvedené oblasti zľava, ale najmä sprava strednou až veľkou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri náraze pravej prednej časti osobného motorového vozidla do pravého predkolenia menovaného počas chôdze vo vzpriamenej polohe, s následným vyhodnením jeho trupu na kapotu dopadom hlavy do oblasti výhľadového skla vpravo, kedy muselo súčasne dôjsť k prudkému ohnutiю hlavy oproti krku, s následným odhodnením tela na vozovku, kedy mohlo dôjsť k vzniku poranení v oblasti tváre, ako tomu nasvedčujú aj vyšetrené okolnosti teda všetky poranenia zistené pri pitve boli v priamej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. V bode V. uviedli, že vyšetrením krvi odobratej pri pitve zistili metódou plynovej chromatografie a Widmarkovou skúškou koncentráciu 2,26 promile, ktorú koncentráciu môžu u živej osoby hodnotiť ako ťažký stupeň opitosti. Uviedli, že v takomto stave opitosti bývajú u človeka výrazné poruchy koordinácie pohybov spojené niekedy až sa s neschopnosťou samostatnej chôdze s výraznými poruchami rovnováhy, prípadnými pádmi na zem, pričom dochádza aj k poruchám videnia, neostrým aj dvojítm videním, neschopnosťou správneho riešenia vzniknutej situácie, pričom môžu náhle zmeniť smer chôdze, zapotácať sa rôznymi smermi - do strany aj smerom dozadu, ako tomu mohlo byť aj danom prípade.

58. Súd vo veci vykonal dokazovanie znaleckým posudkom vypracovaným v prípravnom konaní Okresným riaditeľstvom PZ a to znalcom Ing. Mariánom Viňanským znalcom z odboru dopravy, odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave. Znalec v bode 3. znaleckého posudku odvodenie skutočného priebehu dopravnej nehody ku pohybu vozidla Škoda Felícia Combi uviedol, že vodič vozidla sa pohyboval s vozidlom po vozovke, ktorá bola v čase nehody suchá. Vodič sa pohyboval s najväčšou pravdepodobnosťou po strede pravého jazdného pruhu určeného pre smer jeho jazdy. Podľa údajov spisového materiálu bolo možné konštatovať, že vodič vozidla s najväčšou pravdepodobnosťou reagoval tesne pred zrážkou, ale brzdil aj po zrážke s chodcom až do oblasti konečnej polohy, ktorá bola popísaná pri ohliadke miesta dopravnej nehody a to z dôvodu, že na vozovke boli zadokumentované brzdné stopy na kolesách vozidla, pričom po PZ kolese brzdná stopa začínala na prechode pre chodcov (označená ako stopa č.2). Podľa fotografie z miesta dopravnej nehody je vidieť šmykové stopy na kolesách vozidla. Na vozidle bolo zistené poškodenie a to len vpredu približne v 3 šírky vozidla bolo rozbité predné čelné sklo s epicentrom nárazu v vpravo od stredu a tam bola aj poškodená strecha nad hornou hranou čelného skla. Vozidlo sa po zrážke pohybovalo priamo miernom oblúku do konečnej polohy, ktorá bola zadokumentovaná. Pokiaľ ide o pohyb chodca znalec uviedol, že chodec, ktorý mal účasť na dopravnej nehode sa pohyboval kolmo cez vozovku z ľava do prava a to z pohľadu pohybu vozidla. V miestach, kadiaľ sa pohyboval chodec bol riadne vyznačený priechod pre chodcov.

59. Technicky najpriateľnejší smer pohybu chodca po vozovke bol stanovený - zistený zo simulácie počítačom programom PC Crash ako aj zo spisového materiálu a podľa výpovede ako aj z okamžitého postavenia chodca v čase zrážky a to tak, že chodec bol natočený pravým bokom k prichádzajúcemu vozidlu v okamihu zrážky sa pohyboval vpred. Znalec uviedol, že rýchlosť pohybu chodca nebolo možné objektívne zistiť, ale keďže chodec patril do vekovej kategórie veku 58 podľa databázy znalca je rýchlosť pohybu chodcov v rozpätí 0,72 m za sekundu až 1 m za sekundu pre pomalú a normálnu chôdzu 1,06 až 1,33 m za sekundu, ak je chodec opitý alebo podnapitý. Na základe simulácie znalec vychádzal z hodnoty 0,88 m za sekundu čo možno hodnotiť skôr ako pomalú chôdzu čo je technicky prijateľné. Následne znalec vykonal výpočet rýchlosti pohybu vozidla počas nehodového deja pomocou počítačovej simulácie v PC Crash. Uviedol, zo simulácie v PC Crash vyplynulo, že oblasť miesta zrážky medzi vozidlom a chodcom sa nachádzala pozdĺžne pred východným bodom merania smerom na Vranov nad Topľou 18 metrov a od stredovej čiary jazdných pruhov smerom Vranov nad Topľou do vozovky približne 1,7 m vpravo priečne v pravom jazdnom pruhu, tak ako to bolo znázornené v prílohe č. 1 znaleckého posudku. Nárazová rýchlosť vozidla do chodca vyplývajúca zo simulácie sa rovnala 81,25 km/h až 83,24 km/h.

60. Znalec vo veci sa vyjadroval aj k posúdeniu možnosti zabránenia zrážke zo strany vodiča chodca pokiaľ išlo o možnosť zabránenia nehode zo strany vodiča uviedol, že vodič vozidla by nehode zabránil, ak by bol na nehodový dej reagoval vo vzdialenosti 53,5 m až 54,8 m pred miestom zrážky teda so skoršou reakciou o 1,47 sekundy až 1,17 sekundy čo technicky bolo možné chodec by bol v tom čase v čase potrebné reakcie na zabránenie nehode pred miestom zrážky 2,1 metra teda by bol v ľavom jazdnom pruhu a to 0,4 metra teda by bol tesne pred deliacou čiarou oddeľujúcou jazdné pruhy smerom na Vranov nad Topľou. Vodič vozidla by nehode zabránil, ak by sa pohyboval rýchlosťou od 48,01 km hodine až 56,01 km v hodine, vtedy by chodec stihol opustiť koridor pohybu vozidla, ak by išiel rýchlosťou

42,13 km v hodine až 51,45 km v hodine vozidlo by zastavilo pred miestom zrážky. Vodič by nehode nezabránil, ak by sa bol pohyboval dovolenou rýchlosťou 50 km v hodine a reagoval by na pôvodnom mieste reakcie s vozidlom by zastavil za miestom zrážky 5,5 metra, resp. pri hornej hranici pohybu by nehode zabránil a zastavil by pred miestom zrážky 1 a pol metra tak, by k zrážke nebolo došlo. V prípade, že by vozidlom nebrzdil k zrážke by aj tak bolo došlo. Pokiaľ ide o možnosti zabránenia nehode zo strany chodca znalec uviedol, že chodec sa pohyboval po vozovke spôsobom, že túto prechádzal kolmo na pozdĺžnu os a to po priechode pre chodcov. K zrážke došlo, keď bol chodec v pravom jazdnom pruhu vozovky vo vzdialenosti 1,7 metra od stredovej deliacej čiary oddeľujúcej jazdné pruhy na Vranov nad Topľou z pohľadu pohybu vozidla v pravom jazdnom pruhu. Chodec by nehode zabránil, ak by nevstupoval do pravého jazdného pruhu v čase, keď sa po tomto pohybovalo vozidlo v smere na Vranov nad Topľou. Nehode mohol zabrániť, ak by zostal stáť mimo vozovky vľavo, respektíve na hranici medzi pravým jazdným pruhom a ľavým jazdným pruhom v smere na Vranov nad Topľou, čo bolo technicky možné za predpokladu, že vozidlo by sa pohybovalo po pravom jazdnom pruhu.

61. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy.

62. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

63. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

64. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

65. V danom prípade súd vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný zavinil pri dopravnej nehode smrť manžela žalobkyne v 1. rade a otca žalobcov v 2. až 5. rade a tým neoprávnenne zasiahol do ich súkromia chráneného v ustanovení § 11 OZ.

66. Súčasťou súkromia ja aj rodinný život, zahŕňajúci najmä právo fyzickej osoby vytvárať, udržiavať a rozvíjať vzájomné vzťahy a v ich rámci naplňovať vlastnú osobnosť. Tento rodinný život sa rozvíja tak v manželstve, ako aj medzi rodičmi a deťmi, a z objektívneho pohľadu je strata jedného z členov tohto spoločenstva celkom neodčiniteľnou ujmu, ktorá postihuje jeho ostatných členov. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ je preto primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu.

67. Určenie výšky primeraného zadostučinenia v peniazoch sú v zmysle ust. § 13 ods. 3 OZ taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať ex offio. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, najmä so zreteľom na jej intenzitu, ako aj na dĺžku jej trvania a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy teda nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadostučinenia v peniazoch.

68. Podľa ustálenej judikatúry povinnosť prihliadnúť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená zámerne, veľmi všeobecne, ako vo vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, tak aj vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Preto, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadostučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnúť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola naplnená požiadavka, zabezpečujúca účinné primerané zadostučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie.

69. Podľa ustanovenia článku 8 odseku I Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv a slobôd, publikovaného pod č. 209/1992 Zb., každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydli a korešpondencie. Z ustanovenia článku 17 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach publikovaného pod č. 120/1976 Zb. vyplýva, že nikto nesmie byť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, rodiny, domova alebo korešpondencie a každý má právo na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom. Právo na súkromie v rôznych poňatiach môže zahŕňať tak ochranu rodinného života, súkromie obydli, listové tajomstvo, ako aj ochranu cti, povesť človeka, či ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním údajov o osobe.

70. V článku 16 Ústavy Slovenskej republiky - nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená, obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

71. V článku 19 ods. 2, 3 - Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

72. Súčasťou práva na súkromie je právo na rodinný život. Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, práva na rodinný život, môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno napĺňať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma.

73. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou. Súd už v celom rade rozhodnutí konštatovali, že občianskoprávne sankcie za zásah do osobnosti fyzickej osoby (spočívajúci v usmrtení blízkej osoby pri dopravnej nehode, ako je to v danej právnej veci) sú dané a to priznaním náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

74. Neboli však dostatočne jasne ustálené pravidlá, v rámci ktorých by sa mala pohybovať výška tejto peňažnej náhrady.

75. Súd vychádzal preto z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) konkrétne v prípade *Kontrová proti Slovenskej republike*. V predmetnom rozhodnutí ESLP priznal sťažovateľke nemajetkovú ujmu v sume 25 000 EUR, pričom neoprávneným zásahom (nekonaním štátnych orgánov, ktoré v konečnom dôsledku viedlo k nezabráneniu trestnému činu) do jej osobnostných práv bolo usmrtenie jej oboch maloletých detí.

76. Súd sa rozhodol pre toto rozhodnutie pre totožnosť ujmy v rodinných, emocionálnych vzťahoch kde je prakticky nedosiahnuteľné bližšie vymedzenie všeobecnejších kritérií.

77. Hodnota usporiadaného rodinného života, resp. hodnota žiaľu, smútku a bolesti pri narušení rodinných vzťahov úmrtím/usmrtením blízkej osoby je nevyčísliteľná v peniazoch.

78. Rovnako je však pochopiteľné, že výška náhrady za nemajetkovú ujmu z hľadiska hornej hranice nemôže byť neobmedzená. Pri úmrtí manžela a otca sa vzťah rozvinul v celej šírke vzájomných väzieb, a teda strata tohto blízkeho človeka a s tým súvisiace utrpenie a bolesť sú veľmi výrazné. Pre zobjektívizovanie je možné uviesť, že vzhľadom na dlhšie trvanie bezproblémového vzťahu mala strata výrazný zásah.

79. Ako už bolo vyššie uvedené, náhrada nemajetkovej ujmy priznaná ESLP v uvedenom prípade za zásah do práva na súkromie, zahŕňajúci právo na rodinný život, predstavovala sumu 25.000 EUR. Išlo pritom o zásah spočívajúci v absolútnom rozvrátení a rodinného života poškodennej, nakoľko došlo k súčasnému usmrteniu oboch (jediných) jej detí. Vo vzťahu k jednému dieťaťu, by sa jednalo o čiastku 12.500 EUR.

80. Súd pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v tejto právnej veci, prihliadol, že žalobkyňa v 1. rade bola v dobe kedy došlo k zásahu odkázaná na výživu poškodeného, bola nezamestnaná, ostala odkázaná v mnohých veciach sama na seba, ostala bez opory manžela práve v čase, keď opäť manželstvo po odchode plnoletých detí nadobúda iný rozmer. Navyše išlo o manželstvo harmonické a dlhodobé. Pri zohľadnení týchto skutočností súd ustálil výšku nemajetkovej ujmy na sumou 15.000 EUR, považujúc ju aj za primeranú.

81. V konkrétnom prípade je potrebné zohľadniť aj to, že určitá satisfakcia bola daná aj právoplatným trestným rozsudkom, ktorým bol žalovaný uznaný vinným. Dôležitá je aj skutočnosť, že sa nejednalo o úmyselný, ale nedbanlivostný trestný čin.

82. Žalovaný nemal pozitívne alkoholické nápoje, avšak nevenoval riadeniu motorového vozidla dostatočnú pozornosť, na druhej strane opäť súd pripomína, že nemajetková ujma nemá reparačnú funkciu, hodnota ľudského života sa nedá vyčíslieť.

83. Súd na základe vyjadreného právneho záveru súdu druhého stupňa, ako však najmä na základe doplneného dokazovania a z toho vyplývajúceho skutkového stavu konštatuje, že zo znaleckého posudku Ing. Mariána Viňanského vyplynulo, že žalovaný sa pohyboval rýchlosťou od 81,25 km v hodine až po 83,24 km v hodine a to v obci, kde je povolená najvyššia rýchlosť 50 kilometrov v hodine, že by to bolo inak žiadny dôkaz na to neexistuje (t.j. nebol predložený žiadnou zo strán sporu).

84. Pokiaľ ide o výpoveď svedka H.Y. Z., ktorý tvrdil, že motorové vozidlo pred ním jazdilo odhadom rýchlosťou 50 až 60 km v hodine na to súd neprihliadol a to z toho dôvodu, že tento taktiež tvrdil, že motorové vozidlo Škoda Felícia následne zostalo stáť približne 10 metrov za priechodom pre chodcov jeho odhad sa ukázal, ako úplne nesprávny a tu súd vo veci poukazuje na prílohu č. 1 (č. I.sp. 92 vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva policajného zboru ČVS: ORP - 810/2 - OVK - PO - 2010), podľa

ktorej simulácie na základe technicky zameraných brzdových stôp znalec konštatoval, že motorové vozidlo žalovaného od prechodu pre chodcov bolo 18 metrov, súd vo veci konštatuje, že výpoveď svedka sa zakladá len na odhadovaných hodnotách z pohľadu odborných znalostí znalca, znalecký posudok predstavuje silnejší dôkaz. Na strane druhej súd opätovne vo veci poukazuje na to, že zo strany žalovaného žiadny protidôkaz produkovaný nebol, súd teda uzavrel z pohľadu unesenia dôkazného bremena, že v danom prípade žalovaný prekročil minimálne o 30 kilometrov v hodine povolenú rýchlosť v obci.

85. Navyše súd vo veci poukazuje na to, že ak, by žalovaný dodržal povolenú rýchlosť a súčasne venoval sa riadeniu motorového vozidla, bol by zabránil nehode. Súd v tomto smere poukazuje aj na výpoveď samotného žalovaného v prípravnom konaní, kedy uviedol, že si nevšimol, ani len upozorňovaciu značku na priechod pre chodcov a ani len značenie priechodu pre chodcov a ani svetelné blikajúce upozornenie.

86. Pokiaľ ide o spoluzavinenie poškodeného C. O. súd považoval za podstatnú tú skutočnosť, že sa pohyboval cez priechod pre chodcov, ako to vyplýva z prílohy č.2 (č.l. sp. 97 vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ) tak, že bezpečne prešiel 3 jazdné pruhy, pritom v nich prechádzali motorové vozidlá, ktorých svetlá registroval aj svedok H. Z., prechádzal kolmo zľava do prava po absolvovaní troch štvrtín celej šírky vozovky priechodu pre chodcov, prešiel bezpečne a až v poslednej štvrtine došlo k zrážke. Žalovaný teda mohol, ak by venoval dostatočnú pozornosť riadeniu vidieť, že po priechode pre chodcov z jeho ľavej strany kráča chodec, tu súd opätovne pripomína dôležitú skutočnosť, že žalovaný nezaregistroval ani len upozorňovacie a ani svetelné dopravné značenie v podobe oražového blikacieho svetla. V tejto súvislosti súd opäť poukazuje aj na závery znaleckého posudku, kde jednoznačne znalec uvádza, že vodič, by nehode zabránil v prípade, ak by skôr brzdil a taktiež uviedol, že je možné usúdiť, že v danom prípade príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola vysoká rýchlosť pohybu vozidla a neskorá reakcia vodiča vozidla na pohybujúceho sa chodca.

87. Súd vo veci poukazuje na to, že zo žiadneho z vykonaných dôkazov v trestnom konaní nevyplývalo, že by bol poškodený C. O. sa pohyboval nekoordinovane, prípadne, že by sám vytvoril prekážku motorovému vozidlu žalovaného, v dôsledku požitia alkoholických nápojov. Súd dodáva, že za veľmi dôležitú skutočnosť považuje to, že poškodený prichádzal z ľavej strany vozovky nie z prvej, kde došlo k zrážke prešiel už viac ako polovicu dvojpruhového jazdného pruhu v ktorom jazdil žalovaný, ktorý podľa názoru súdu mal dostatočnú možnosť vidieť poškodeného a aj možnosť zodpovedne reagovať na značený priechod pre chodcov. Nebolo preukázané, že by poškodený náhle vstúpil alebo spadol do dráhy motorovému vozidlu žalovaného (poškodený prechádzal z ľavej strany v smere pohybu vozidla a už prešiel aj ľavú stranu jeho jazdného pruhu).

88. V neposlednom rade je dôležité uviesť, že podľa § 4 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov - Vodič je povinný a) použiť na jazdu len vozidlo, ktoré možno prevádzkovať v cestnej premávke, b) mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom, c) venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, d) brať ohľad na vozidlo označené osobitným označením a na označené výcvikové vozidlo autoškoly, e) dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám, f) dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť; to neplatí pre vodiča električky.

89. Súd vo veci v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že aj keď bol poškodený pod vplyvom alkoholu a jeho motorika, prípadne rozhodovacia schopnosť, bola tým ovplyvnená, v prvom rade zaťaženej povinnosťou dať prednosť chodcovi bol vodič vozidla, ako to vyplýva z vyššie uvedeného ustanovenia zákona o cestnej premávke.

90. Podľa § 53 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov - Pri prechádzaní cez cestu je chodec povinný prednostne použiť priechod pre chodcov, miesto na prechádzanie, nadchod alebo podchod. Na priechode pre chodcov a na mieste na prechádzanie sa chodí vpravo. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, ak prichádza vozidlo s právom prednostnej jazdy; ak sa chodec nachádza na vozovke, musí takémuto vozidlu bez meškania uvoľniť priestor na prejazd. Chodec je povinný umožniť električke plynulý prejazd.

91. Súd dodáva, že vozidlo žalovaného nebolo vozidlom s právom prednostnej jazdy.

92. Pokiaľ ide o povinnosť chodca v zmysle § 53 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov - Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť, tu súd opäť poukazuje na to, že žalovaný prekročil povolenú rýchlosť v obci

v takom rozsahu, že aj chodec bez požitia alkoholických nápojov by mal vzhľadom na túto rýchlosť aj s ohľadom na dostatočné dopravné upozornenia pred priechodom odhadnúť nebezpečenstvo prechodu. 93. Pokiaľ ide o možné spoluzavinenie poškodeného z pohľadu toho, že bol pod vplyvom alkoholických nápojov súd dôkladne hodnotil dôkazy samostatne a aj vo vzájomných súvislostiach a konštatuje, že súdom v trestnom konaní bolo konanie žalovaného, ako vodiča posúdené ako protiprávne vzhľadom na to, že zrážke s chodcom mohol zabrániť, a na druhej strane nebolo preukázané a ani v znaleckom posudku znalca z odboru dopravy, konštatované, že príčinou nehody bol nesprávny spôsob chôdze chodca po vozovke (hoci len čiastočne), pritom len samotné požitie alkoholu chodcami nie zakázané. Keďže spoluzavinenie poškodeného na vzniknutej dopravnej nehode preukázané súd nemal na argumentáciu žalovaného a intervenienta neprihliadol.

94. Čo sa týka uplatňovaného nároku zo strany žalobcov v 2., 3., a 5. rade tu súd pri určení výšky nemajetkovej ujmy vychádzal zo skutočností, že smrť blízkej osoby otca tiež jednoznačne predstavuje zásah do práva na súkromie dotknutej fyzickej osoby ako jedného z čiastkových osobnostných práv, ide o zásah veľkého rozsahu, ktorý sa prejaví vo všetkých oblastiach života a trvá dlhú dobu. Výpoveďami žalobcov mal súd za preukázané, že s otcom mali veľmi pekný vzťah, založený na vzájomnom citovom previazaní, pri spoločných aktivitách, avšak v čase nehody už mali vlastné rodiny, nebývali v spoločnej domácnosti, pri zohľadnení týchto skutočností súd ustálil výšku nemajetkovej ujmy na sumu 5.000 EUR, považujúc ju aj za primeranú a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol v ktorej časti je rozhodnutie už právoplatné.

95. Žalobkyňa v 4. rade však žila v spoločnej domácnosti s poškodeným, bola odkázaná na jeho výživu a následne aj spolu so žalobkyňou v 1. rade boli najviac vystavené reálnej absencii poškodeného v ich každodennom živote preto žalobkyňa v 4. rade súd priznal nemajetkovú ujmu v sume 7.000 EUR tak ako bol nárok uplatnený.

96. Pokiaľ ide o intervenientom uvádzaný rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/170/2019-686 zo dňa 08.07.2020 predmetom konania v uvedenej veci bola taktiež náhrada nemajetkovej ujmy a zaplataenie pozostalostnej úrazovej renty v zmysle uvedeného odvolací súd rozsudok prvej inštancie v časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalobkyňa vo výške 10 500 EUR a žalobkyňa 2/ vo výške 14 000 EUR potvrdil s tým, že vo zvyšnej vyhovujúcej časti nemajetkovej ujmy napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu vo vzťahu k žalobkyňa 1/ a žalobkyňa 2/ zamietol. V predmetnej súdnej veci bol zistený skutkový stav s tým, že právoplatným trestným rozkazom bol zamestnanec žalovaného 2/ uznaný vinným z usmrtenia poškodeného dňa 08.01.2010, podľa skutkového stavu v uvedenom rozsudku právny zástupca žalovaného 2/ na odvolacom pojednávaní sa pridržiaval dôvodov podaného odvolania vo vzťahu k nožnej aplikácii ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka uviedol, že táto je v danom prípade dôvodná a poukazyval na to, že spoluzavinenie žalovaného bolo dané z dôvodu požitia alkoholu s obsahom krvi 0,86 promile s tým, že spôsobuje podnapitosť, dôsledkom čoho mal poškodený zjavne zníženú ovládaciu alebo rozpoznávaciu schopnosť v opačnom prípade by vedel adekvátnejšie reagovať na vzniknutú situáciu na vozovke, najmä v dôsledku nepriaznivej poveternostnej situácie kedy vodič už zrážke nemohol zabrániť pretože poškodený ležal na ceste. Vo vzťahu k tomuto odvolací súd v bode 16. 3. uviedol, že v prejednávanej veci sa nestotožnil s výškou priznanej náhrady nemajetkovej ujmy žalobkyňa 1/ v sume 25.000 EUR a žalobkyňa 2/ - 30.000 EUR. Nie však len z dôvodov, že nezohľadnil pri určovaní tejto výšky podstatnú skutočnosť, ktorou bolo spoluzavinenie poškodeného. V tomto smere súd poukazuje na to, že v bode 17. 2. bolo uvedené, že nesporne bolo zistené, že príčina smrti poškodeného bola stanovená v dôsledku zranení, ktoré utrpel pri dopravnej nehode. Samotní znalci, ktorí vykonávali znalecké dokazovanie k príčinám smrti poškodeného v trestnom konaní, v znaleckých posudkoch konštatovali stav podnapitosti poškodeného v čase dopravnej nehody a v čase úmrtia. V konaní však nebolo sporné, ako to vyplynulo z vyšetrovacieho spisu, že poškodený ešte predtým ako došlo k dopravnej nehode spadol z bicykla a v čase zrážky ležal v priestore ľavého jazdného pruhu, respektíve sa zdvíhal. V tom čase bola cesta zamrznutá a poškodený spadol z bicykla, a prokurátor v podanej obžalobe vo výroku uvádzal, že „ narazil do podnapitého cyklistu J. R. “, ktorý výrok z obžaloby prevzal do výroku aj súd v trestnom rozkaze. Tu súd vo veci poukazuje na rozdielnosť skutkových okolností oproti tejto prejednávanej veci, kde je síce pravdou, že poškodený C. O. bol pod vplyvom alkoholických nápojov avšak prechádzal cez priechod pre chodcov, ktorý bol riadne značený a naopak z vykonaného dokazovania nevyplývala skutočnosť, že by v dôsledku svojho stavu, ako to bolo v porovnávanom prípade, vytvoril prekážku na vozovke tým, že by ležal na vozovke, alebo nejakým iným spôsobom svojou motorikou vytvoril náhlu prekážku vodičovi motorového vozidla teda žalovanému súd má teda za to, že v tomto prípade aplikácia vyjadreného právneho záveru Krajského súdu v Nitre nie je možná pre rozdiely v zistenom skutkovom stave.

97. Zo strany intervenienta bol predložený rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/21/2020-194 zo dňa 23.07.2020 rovnako s poukazom na to, že na strane poškodeného išlo o chodca, ktorý bol taktiež pod vplyvom alkoholu, kde vzhľadom na konkrétnosti krajský súd mieru spoluzavinenia usmrteného vymedzenú okresným súdom minimálne v rozsahu 30 % na nezmenenej skutkovej situácii ustálil v konečnom rozsahu na 60 %.

98. Súd však rovnako preukazuje na rozdielnosť skutkového stavu s touto prejednanou vecou, nakoľko vo veci vedenej na Krajskom súde v Žiline z opisu skutkového stavu vyplynulo, že poškodený v čase nehody kráčal po ceste č. 1/18 v smere od Martina, bol pod vplyvom alkoholu a nebol označený žiadnymi reflexnými prvkami, pričom predmetná komunikácia je značne frekventovanou cestou prvej triedy a nachádzal sa v úseku situovanom vo výraznej vzdialenosti od zastavanej, resp. obývanej časti, t.j. v lokalite, kde pohyb chodcov je skôr zriedkavosťou a nenachádza sa tam ani osobitné, resp. oddialené cestné teleso pre pohyb chodcov.

99. Pokiaľ ide vec Vítor Hugo Maques Almeida/Companhia de Seguros Fidelidade - Mundial SA, tu súd taktiež poukazuje na rozdiel v zistenom skutkovom stave kde otázka spoluzavinenia v rámci právneho sporu, sa týkala nárokov na náhradu škody osobe poškodenej v dôsledku dopravnej nehody, ktorá v okamihu dopravnej nehody cestovala ako spolujazdec v jednom z dvoch vozidiel, ktoré boli účastníkmi nehody. Poškodený, sa v rozpore s právnymi predpismi nepripútal bezpečnostným pásom, a si privodil závažné telesné zranenia. Žalobu o náhradu škody, ktorá bola následne podaná voči vodičom oboch vozidiel, voči poisťovní motorových vozidiel vodiča vozidla, v ktorom cestoval ako spolucestujúci, ako aj voči záručnému fondu, zamietol príslušný súd prvého stupňa na základe uvedenej občianskoprávnej úpravy zákonnej zodpovednosti s odôvodnením, že škoda bola spôsobená vlastným zavinením, pretože poškodený nedodrжал zákonnú povinnosť pripútať sa bezpečnostným pásom. V tejto súdnej veci poškodený nemal zakázané požívať alkoholické nápoje teda neporušil tým samotným zákonnú povinnosť a to či porušil prevenčnú povinnosť to preukázané nebolo. Navyše súd poukazuje opäť na to, že bez ďalšieho je zrejmé, že poškodený kráčal cez priechod pre chodcov, čo už samé o sebe znamená, že využil napriek svojmu stavu, miesto určené na prechod cez vozovku a bezpečne prešiel tri jazdné pruhy.

100. Súd má za to, že žalovaný okrem miery povinnej opatrnosti, vyplývajúcej z ustanovení pravidiel cestnej premávky, zanedbal aj subjektívne vymedzenie, ktoré spočíva v miere opatrnosti, ktorú je vodič schopný vynaložiť v konkrétnom prípade a iba ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám (§ 441 Občianskeho zákonníka).

101. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

102. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd priznáva strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

103. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

104. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

105. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

106. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

107. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1. CSP nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 O. s. p., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku.

Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k Civilnému sporovému poriadku, nakladateľstvi C. H. Beck).

108. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

109. Keďže predmetom konania bol nárok žalobcov na zaplatenie nemajetkovej ujmy, ktorého výška závisela od úvahy súdu, bol žalobcom priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu.

110. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté postupom podľa § 262 CSP vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sumy primeraného finančného zadostučinenia.

111. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.